

Jørgen M.

A life of
creativity,
love &
adventure.

Biografie
1963-2025

" A LIFE OF CREATIVITY, LOVE AND... ADVENTURE "

Jurgen (Jørgen) Mattheus Snoep (Rotterdam, 20 augustus 1963).

Ik noem mijzelf een fotograaf, vormgever, docent en kunstenaar. Mijn bewogen leven kent een grote verscheidenheid van invloeden, (kunst) stijlen en vooral fotografische perioden. Ik groeide op in Strijen en Pernis, woonde na 1969 officieel in Papendrecht en na 2000 in Ridderkerk. Veel van mijn creatieve voetstappen staan in en rond Dordrecht en Rotterdam, maar ook in Berlijn, de Russische stad Kaliningrad en vooral de franse stad Cahors, waar ik ook een aantal jaren woonde en werkte.

Kunst discipline's

Schilderen, tekenen, schrijven, div. druktechnieken, graffiti, installaties, digitale technieken, (video) films, animatie, sinds kort A.i, maar vooral alle vormen van "**photos-grafis**". (Analoog tot 2005, na 2003 digitaal)

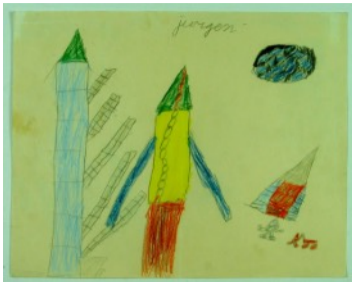
Opleidingen

Na de middelbare school volgde ik de Fotovakschool in Apeldoorn (1984 - 1988) en een studie aan het International College of Photographic Arts (I.C.P.A.) in Cahors. (1989 - 1990, Frankrijk) Op latere leeftijd opleidingen bij het Nationaal Archief in Den Haag (2010-2011) en de Willem de Kooning Academie (W.d.K.A.) in Rotterdam. (2014 - 2015)

Website

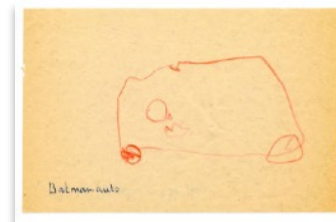
www.jorgen.nl

Jonge jaren

Sinds mijn vroegste jeugd was ik al aan het tekenen en knutselen. Ik ben een echte "beeld-denker" en ik ben van de generatie dat buitenlandse TV-series flink indruk maakten. De Thunderbirds, Batman en Startrek, maar ook de kleurrijke

musicals- en klassieke Z/W Hollywood films zitten al sinds mijn vierde levensjaar in mijn geheugen. Mijn allereerste kindertekeningen waren dan ook "de Batmobile" en de Apollo lanceringen.

Lego en buiten ravotten, maar later ook mijn modelspoorbaan en diorama's maken, waren favoriet. Ik was een dromer, maar ook een sociale, creatieve en ondernemende jongen en ging in mijn gedachten én in mijn dorp al snel "op avontuur". Dat had ik niet van een vreemde, de familie vakantie's van de jaren 60 en 70 gingen als auto-expedities toen al richting Tsjechië en Joegoslavië.

De (v)echt-scheiding van mijn ouders rond mijn 12 jarige leeftijd (1975) en het vertrek van mijn biologische moeder Gonda (1940-2005) die ik daarna ook nooit meer heb gezien, was voor mij en mijn enige broer Igor (1965-2009) een traumatische ervaring. Mijn jarenlange zoektocht naar mijn moeder eindigt pas, als ik pas in 2009 verneem, dat ze een paar jaar daarvoor al aan kanker is overleden.

Mijn grootmoeder "Martha" van vaderskant (1913-1996) nam gelukkig de moederrol over en was tot haar dood mijn steun en toeverlaat! Zij had als geen ander door dat het hart van haar kleinzoon in de creativiteit en het avontuur lag.

Ook waren er enkele "taantes" en submoeders die mij hebben gesteund. Er is daardoor een bijzondere band met vrouwen ontstaan. Het komt ook duidelijk terug in mijn thematiek en werk. Ik trok altijd meer op met mijn nichtjes als met mijn neefjes en in mijn verdere leven ben ik wel héél vaak "de man tussen de vrouwen".

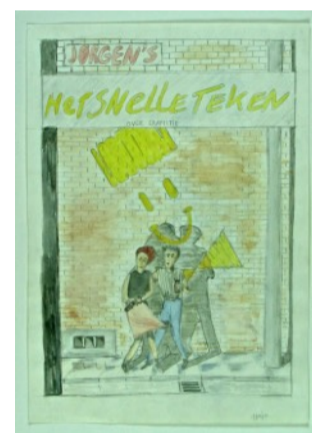
Invloeden / Thematiek / Periodes

Het thema „tijdsbeeld” van de jaren 30 t/m 60, door de (6x6) Zwart-Wit familiefoto-albums, de "Midcentury" interieurs en de (crisis, oorlog en wederopbouw) verhalen van mijn vader en de sterke band met mijn grootmoeder, komt daarom in veel van mijn fascinaties en werk terug. Ik heb een voorliefde voor zwartwit en het vierkante fotoformaat. Van de familie Volk van grootmoeders kant, met roots die teruggaan naar Luxemburg en Duitsland, (en Oost-Europa?) heb ik mijn artistieke en creatieve genen. Mijn familie naam "Snoep" komt al voor in geschriften uit 1510 in Goes en Zeeland.

Ook mijn oom Johannis (1935-2013) was kunstenaar (schilder, beeldhouwer) en schipper. In zijn atelier in Rotterdam keek ik altijd vol verwondering rond en met menige (zeil) tochten in zijn historische Tjalk "De Morgenster" in Zeeland werden zaadjes voor komende avonturen geplant...

Ik verslond strip- en plaatjesboeken. Was vooral dol op avonturen strips zoals Robbedoes, Buck Danny en Blake & Mortimer. Van de "klare lijn" en de "Atoomstijl". Maar ook steviger thema's zoals in de underground avonturen van "Red Rat" en de post-apocalyptische reeks "Simon van de Rivier". Later werd stevast, naast de lopende abonnementen op meerdere Pro. fotobladen, de "National Geographic" mee naar huis genomen.

Films uit het "FilmNoir" genre trokken mijn aandacht. Zoals: Double Indemnity (1944), Touch of Evil (1948) en ... The Third Man (1949). Ik gebruik deze Z/W stijl en thematiek vaak. Ook Tech Noir films zoals: Metropolis (1927), Blade Runner (1982), en later The Matrix (1999). De

beeld composities en lichtgebruik in deze speelfilms en de (verhalende) videoclips uit de jaren 80, hebben mij veel geïnspireerd. Ik noemt mijn Z/W stijl "Neo-Noir" en mijn (beeld) verhalen zitten absoluut in de schaduwen.

Praktische vaardigheid heb ik vooral "afgekeken" van mijn vader Mattheus (1936). Die het weer had afgekeken van zijn ooms (Ingenieur/ constructeur/ fijn instrument maker) van de familie Volk. Menig jeugd vriendje was vol ontzag (of stinkend jaloers) als mijn vader weer eens speelgoed of zelfs een (cross) brommer had geknutseld. Ik werkte al vroeg in mijn schoolvakanties in de garage van het Tankauto bedrijf "Schenk" waar mijn vader chef werkplaats was.

Samen met mijn vader werden we al snel het klus-team a-la Ed en Willem Bever, die samen mijn eerste donkere kamer, (mijn vader had fotograferen ook als hobby) interieurs, 2 complete motorjachten van vader, ontelbare auto's en motorfietsen en mijn eerste atelier samen bouwden. Een band voor het leven. Ook verdere woningen en ateliers, paradijs tuinen, buiten verblijven en interieurs, ik

bedenk, ontwerp én maak natuurlijk alles zelf!

Op de middelbare school (1976-1981) bleek ik al snel géén doorsnee leerling en ik vond dit een vreselijke tijd. Ik keek meer uit het raam dan op het schoolbord. Mijn ontluikende creativiteit werd door mijn (schoolse) omgeving niet (h)erkend, laat staan aangemoedigd en bijna al mijn jeugd/ vroege werk is daardoor verloren gegaan. Een toenmalige tekenleraar kon zelfs niet geloven dat ik al een bepaald niveau had en dacht dat een volwassen iemand mijn werk had gemaakt. Het bracht me lange tijd niet in de juiste richting.

Ondanks mijn hoog geteste niveau had ik als beelddenker wel moeite om „uit een tekstboek te leren” en daardoor groeide mijn interesse voor de creatieve- en "visuele" vakken, zoals tekenen, handvaardigheid, geografie en vooral... historie, al snel. Mede door de docent die zijn roeping als acteur had gemist. Ook in talen spreken ben ik goed. Maar op mijn school was een Doka (Donkere Kamer) en ik zette zo mijn eerste schreden in de fotografie.

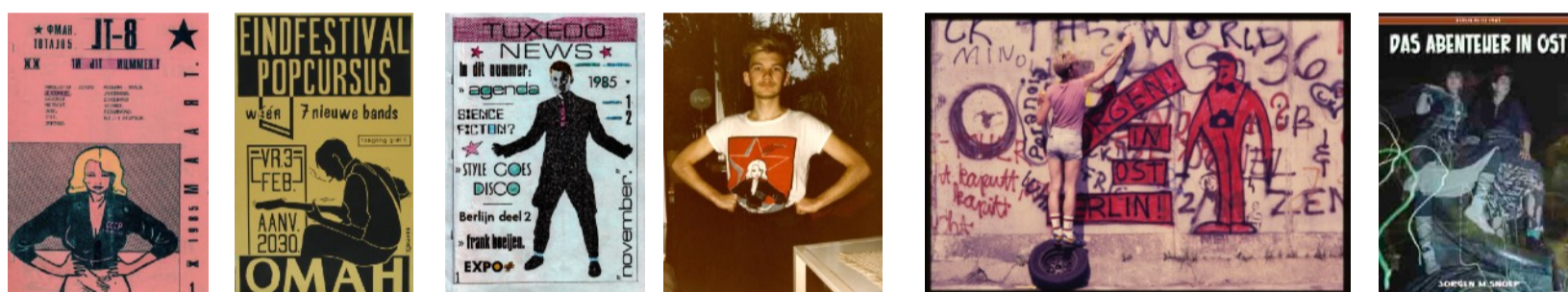
Mijn dienstitijd (1981-1982) leerde me over discipline en... ein-de-lijk was er het verlangde avontuur. "Krijgsgeschiedenis" komt daardoor vaak in mijn werk en onderwerpen terug. Ook hier was een foto- en doka clubje en van mijn spaarzame wedde kocht ik een spiegelreflex camera en wat later een motorfiets en zo begonnen mijn eerste avonturen en reportages.

Ik wilde het toen nog als beroepsmilitair proberen, maar o.a. door het gebrek aan vrijheid en het laakbare gedrag van mijn maten en superieuren, was die wens toch snel over. **Maar... wat nu?**

Begin jaren tachtig volgde er als reactie een sterk sociaal-politiek en maatschappelijk bewustzijn. Ik ambieerde toen al een "alternatief" leven en de milieu-problematiek en dito organisaties (Waddenzee, het Natuurfonds en "De kleine Aarde") hadden toen mijn volledige aandacht. Ik liep mee in menig demonstratie voor de vrede of het milieu, ging in de polder wilgen knotten en claimde met tuinkers, radijsjes en zelfgemaakte brandnetelgier de kleine achtertuin van mijn ouderlijk huis.

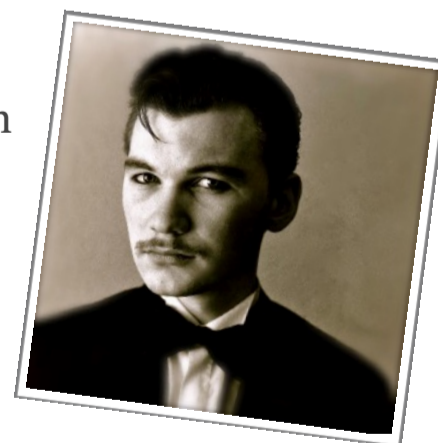
Begin jaren 80 bedacht, tekende en ontwierp ik van alles; mijn kleding, meubels, visagie, design-auto's, reclame campagnes, graffiti, typografie, (ik schrijf mijn kunstenaars naam daarna met een ø i.p.v. een u) interieurs, complete woningen en gebouwen en zelfs de naam én het interieur van de locale jeugd-honk/ discotheek waar ik de huisfotograaf was en dokalessen gaf. Ondanks dat ik prima kan tekenen en schilderen en na experimenteren met meerdere kunst discipline's, kies ik uiteindelijk voor het medium fotografie. Ik maak, geïnspireerd door de muziek van die tijd en het Britse magazine "The Face", de Lay-out en foto's voor het plaatselijke (gestencilde) jeugd-krantje. Ik maak zeefdrukken op T-shirts en

voor posters. Ik reis 3x naar Oost- en West Berlijn. Maak reportages van de stad en haar (Gay) inwoners. Ik zet graffiti op de Berlijnse Muur. Ik deed mee aan ontwerp wedstrijden, schreef artikelen voor bladen over fotografie. Over oude vergroeters, de "vergeten" fotografie uitvinder "Fox Talbot" en over "Studio Harcourt" in Parijs. Het is een van mijn beste eigenschappen: veelzijdigheid in combinatie met het leveren van een onvermoeibare stroom van ideeën...

Het was een tijd met héél véél mooie vriendinnen en even zoveel portretten en model-foto's. Ik stond zelf ook menigmaal model. Het thema podium, (Nederlandse Popscene- en Jeugdcultuur 1983-1988) had in die

tijd mijn onbevangen interesse. Sinds 1984 werkte ik voor verschillende werkgevers als publieks-fotograaf in de studio en ik maakte honderden huwelijks- en bedrijfsreportages. Ik fotografeerde een blauwe maandag voor de krant en later voetbalteams in het weekend. Mijn schoorsteen moest ook roken.

Ik volgde van 1984 tm 1988 een studie tot Vak-Fotograaf die zeer theoretisch was, maar mij later geen windeieren heeft gelegd. Van 1990/ 2006 was ik als Doka- en Fotografie docent bij meerdere instellingen in de hele regio werkzaam en heb daardoor meerdere honderden cursisten kunnen inspireren.

Ik experimenteerde veel en in die tijd ontstond ook mijn “verveel kunst”. Lijnen en vormen die in elkaar overlopen met gezichten en figuurtjes, ooit geïnspireerd door een bijzondere stropdas en een graffiti-werk in het Britse magazine "The Face". Deze kunst groeide later uit tot mijn bekende "Faces" kunstwerken met herkenbaar kleurenpalet en mijn vele kunst- en educatie projecten in de openbare ruimte.

Na het overspel van mijn jeugdliefde in 1988 (het zal nog 10 jaar duren voor ik uiteindelijk een vaste relatie kan aangaan) en een aantal "dwangbanen met bully bazen" geloofde ik niet meer in een conventioneel bestaan en koos ik voor (artistieke) zelfstandigheid en... het avontuur!

Ik vertrek mede daarom in september 1989 met mijn “Batkadett” naar Frankrijk. Ik doe een vervolg studie aan het College of "Photographic Arts" en overwinter daarvoor enkele maanden in de franse stad Cahors in de Lot-streek. Mijn avonturen van toen zijn uitgegeven in het boek “Visages de Cahors”. Daar leerde ik tot in het kleinste detail over fotografisch portretteren en straat fotografie, maar vooral alles over “licht” (Zoals Sensitometrie) en communiceren d.m.v. “beeld”(o.a. Semiologie). Ik ben na dit avontuur platzak, maar ik kan bij de directeur v/d school er als fotografisch assistent (en met mijn Hollandse werkmentaliteit) gaan werken, om er financieel weer bovenop te komen.

Tijdens Sail Amsterdam in 1990 ontmoet ik de Zeecadet “Slava” (Vitislav Tarasov) op het Russische opleidingsschip de "Krusenstern". In mei 1991, echt vlak nadat het voor buitenlanders mogelijk word om dit "geheime deel" van het oostblok te bezoeken, rij ik in mijn “Batkadett”, 6000 km op en neer om Slava in Kaliningrad Oblast (Het voormalige Oost-Pruisische Königsberg) te bezoeken. Daardoor maak ik, met een combinatie van jeugdige onbezonnenheid, geluk, doorzetting vermogen en een (bleek achteraf) verkeerd visum van de Russ. Ambassade, (eerste Nederlander met eigen auto) de reis van mijn leven.

„Поездка в Калининград - Reis naar Kaliningrad” (Berlijn, Polen, Wit-Rusland, Litouwen en Kaliningrad Oblast) wordt een spannend reis avontuur zonder weerga, die uitmond in een grote foto-tentoonstelling die ik meerdere malen exposeer. In Oktober 1991 reis ik, in opdracht van een modellen bureau, nogmaals af naar Kaliningrad. Dit keer om er modellen te spotten en fotografen. Ongelofelijk mooie meiden en vooral eentje die ik, helaas, niet mee naar huis kon nemen.

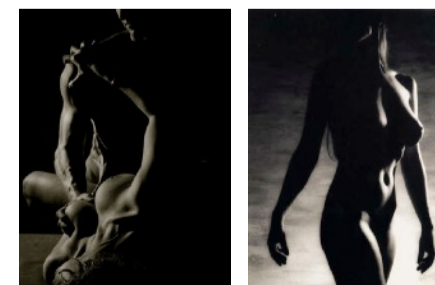

Natuur en milieu hadden altijd al mijn aandacht, maar na enkele avontuurlijke tochten door de Pyreneeën is daar ook mijn voorliefde voor „ruige natuur” ontstaan, wat vaak in mijn reis-reportages terugkomt. Zo maak ik in mei 1992, terugkerend naar Cahors van een reportage van de wereld tentoonstelling in Sevilla, de landschap serie “Iberian Colors” die ik meerdere keren exposeerde. Na mijn studie- woon- en werkperiode in Cahors (1989-1994) en een twee-jarige knipperlicht relatie met een lokale Française, is mijn favoriete reisland Frankrijk en ik noem dit zelf: „de beste jaren van mijn leven”. Het geheel heeft mij sterk beïnvloed en ik ben er nog vaak teruggekeerd.

In 1992 en 1993 ben ik ook assistent bij het inrichten van het foto-festival “Printemps de la Photo” in Cahors en ontmoet er Helmut Newton en Herb Ritts. Met de Amerikaanse fotograaf William Klein heb ik zelfs persoonlijk contact. Maar ook door het bestuderen van het werk van Leni Riefenstahl, Sebastio Salgado en vele andere (kunst)fotografen, groeien mijn inzichten.

In 1993 wordt ik toegelaten tot de kunstenaars vereniging V.B.K.D. in Dordrecht en kan mijn creatieve "onrust" eindelijk zijn definitieve weg vinden. Ik ben later ook de huisfotograaf voor deze kunstenaars vereniging en maak er o.a. tientallen kunstenaars portretten. Er volgen vele exposities in de galerie wereld. Door de verkoop van mijn "Z/W naakten en Erotic Art" waar ik door mijn bijzondere "Noir" lichtvoering vergeleken word met een beeldhouwer, volgt uiteindelijk de artistieke erkenning. Maar de scheidslijn tussen artistiek naakt, erotiek en porno, bevind zich in de geest van de beschouwer en mijn beelden roepen (zowel bij hetero als homo) soms heftige reacties of bepaalde verwachtingen op. Vrouwen (én mannen) verwachten soms veel meer van me, dan alleen maar poseren. Emotionele relaties gevolgd door situaties, die veel meer dan alleen mijn creativiteit vragen. Klanten, schimmige bureau's en magazines met bijzondere of bizarre eisen. Een "donkere wereld" die ik na een paar jaar verlaat...

Mijn belangrijkste thema tot op de dag van vandaag is namelijk “de mens”. In ‘Podium, (1983-1988) over de toenmalige Popsce- en Jeugdcultuur. In ‘Portraits’ (Jaren 80/90), naakten en erotica in ‘Neo-Noir’ (1990-2003) en zelf-portretten in ‘Heads’ (2007-2014) en ‘About Men with Beards’ (2017-2018). Mijn laatste projecten zijn: ‘Pin-up Comix’ (2022-2023) en ‘A.i. Female-Icon’s’ (2023-2024). Mensen in bijzondere situaties, verschijningsvormen of relaties, al dan niet in een geografische of historische context.

Hoewel ik in de jaren 80 al flink aan de weg timmer, komt in de jaren 90 mijn commerciële werk echt op stoom. Met een breed palet aan opdrachtgevers fotografeer ik de meest uiteenlopende onderwerpen en de opdrachten worden steeds groter. Ik maak héél

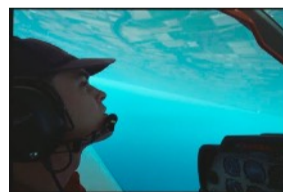

veel portretten voor particulieren. Maar ook voor de zakelijke markt, werk van kunstenaars, cultuurinstellingen, (de House en Gabber) muziek-industrie, catalogi, kranten en fotomagazines. Een van mijn leukste klussen is het verslag doen van de zonsverduistering voor P.F. Magazine in 1999 in Luxemburg.

Ik werk voor modellen bureau's, bands en artiesten. Veel in de regio, met af en toe een buitenlandse klus of reportage. Ik vlieg zelfs een keer naar Spanje voor een huwelijks reportage. De tweede reis naar Kaliningrad om er voor een bureau toekomstige “glamour” modellen te spotten, blijkt, als ik veel later een mannenblad onder ogen krijgt, een heel andere bedoeling te hebben gehad...

Maar ook fysieker opdrachten, zoals een testvaart op een sleepboot met ruig weer, klimmen in hoge torens of gebergtes, tollend onder een kraan in een bakje 100 meter boven een bouwterrein en zelfs meevliegen (fotograferen met 4G) in een stunt vliegtuig. Ik hield wel van een beetje uitdaging.

Het thema „vrijheid/ avontuur” is jarenlang ook verbeeld in mijn reismaat "De Batkadett" (1989-1994). Een Opel Kadett City uit 1978 die ik slechts tot 2007 heb kunnen bewaren en in heel veel van mijn avonturen en kunst-uitingen terug komt.

In 1998 volgt er dan toch een definitieve verbintenis (drie maal is scheepsrecht) die in 2000 resulteert in de geboorte van één dochter. Mijn fotografische avonturen en commerciële activiteiten werden een paar jaar wat minder spectaculair en ik richtte me door mijn gezin situatie steeds meer op het lesgeven met kinderen.

In 2004 begin ik aan een nieuwe "rol". Beheerder en "kunststopvoeder" bij de Kunstuitleen van Papendrecht. Een taak waarin ik me volledig kon geven, al mijn organisatie en management talenten maximaal kon benutten en van deze lokale Kunstuitleen een ongekend succes maakte.

Ik bedacht op eigen initiatief vele "les en kunst projecten" (2004-2007) Zoals: "Digi-taal", "Ikii", "Dwaallicht", "Mode", "Nacht van de Kunstuitleen", "(Strip) Verhaal van de Kunstuitleen", "Schrik-beeld" en "Beeld-taal" die meermaals flinke lokale reuring veroorzaakten. Met behulp van provinciale subsidie kon ik als "spin in het web" en verbinder heel wat kunstenaars door opdrachten kansen bieden en het lokale onderwijs van alle gezindten erbij betrekken. Van 2001 tot 2006 was ik ook nog correspondent voor de lokale krant; "Het Zuiden." Een dynamische periode!

Vanaf 2004 tot 2022 is mijn adventure-mobiel een VW T4(ever) Transporter uit 1996, die ik voor de zomermaanden ombouwde tot bescheiden camper. Soms ging mijn hond "Maat" mee. Ik heb zodoende in héél Europa avonturen beleefd en er veel reportages gemaakt van eerder genoemde interesses en onderwerpen. Maar na 18 jaar en 350.000 km is de bus dan toch "op"...

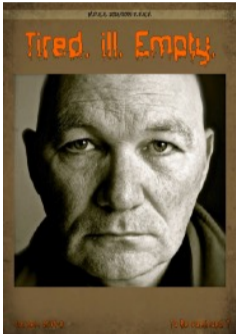
Inmiddels is er natuurlijk een nieuwer model....

Vanaf 2008 ben ik al verbonden aan de "Brede school" van Ridderkerk en het SOC in Dordrecht, waar ik voor de onder- en buitenschoolse lessen, les geef in meerdere kunst disciplines. Graffiti, stopmotion films maken, fotografie, tekenen, schilderen en kalligrafie, maar ook techniek lessen, zoals werken met elektrische apparaten en houtbewerking. Voor de jeugd kunstroute "Kiem" was ik een van de aanjagers. Voor de Reijerschool in Slikkerveer realiseerde ik de meest bijzondere projecten en kunstwerken.

Sinds mijn vroegste jeugd maak ik ook "verzamelingen" van objecten of bepaalde gebruiksvoorwerpen, maar sinds 1979 ook van mijn gedragen kleding. (Project: Fashion Evolution) Eind 2010 presenteerde ik mijn (voorlopig) Magnum Opus: "Time-Line" waarin ik, behalve een overzicht van mijn kunst-projecten en foto-perioden tot dan toe, een 35 meter lange en emotioneel gedurfde "Time-Line" balk van mijn bewogen werk- én privé-leven toonde. Iets wat ik nog dagelijks voortzet.

Maar met succes kwam ook... afgunst. Achter de schermen werd anders beschikt. Diep was het emotionele gat waarin ik viel, toen "mijn" Kunsttuileen in 2014 in het kader van ondoordachte en botte bezuinigingen, door de lokale politiek werd gesloten en de collectie per opbod verkocht. Ook een lang gekoesterde studie aan de Willem de Kooning Academie moest ik na een jaar door externe factoren staken.

Na een moeilijke en zeer emotionele periode wist ik me te herpakken. Ik keerde terug naar mijn roots, werk sinds 2015 als fotograaf voor het Dordrechts Museum en ging weer op avontuur. Ik doe opdrachten voor de gemeente Dordrecht en verschillende kunst, cultuur en natuur-educatie instellingen in de regio.

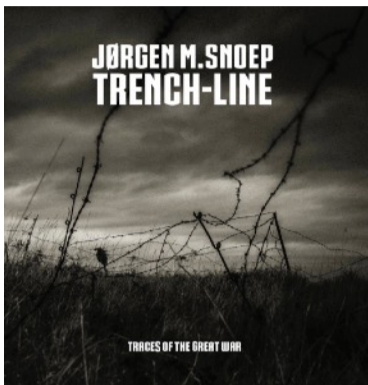

Ook het lesgeven aan jeugd en reportages maken gaan onverminderd door. De stripboeken, TV series en films uit mijn jeugd blijven een inspiratiebron voor verrassend werk. Een van mijn kunstvormen is ook het (laten) bedrukken van T-shirts. Ik heb een eigen "Jor-Tube" kanaal waar ik lange tijd tijd (art) filmpjes op publiceerde. Een enkele keer acteerde of figureerde ik ook in filmpjes of videoclips, b.v. "Nudes" © 2018 by La Lune Noir & promotionele filmpjes van de gemeente Dordrecht.)

In 2017 is mijn baard "meterslang" en inspireert mij tot het fotoproject: "About Men with Beards". 111 portretten van (historische) figuren met baarden waarvoor ikzelf model sta. De foto's verschijnen 3 maanden lang op het web (Facebook) en later in een lijvig Coffee table boek.

Mijn laatste fotoprojecten zijn reportages van "historische lijnen" in Europa waarvoor ik enkele weken per jaar op pad ga en resulteert in z.g.n. "Coffee-Table Books". Zoals: "Sous Terre" (2016) over de Atlantikwall in Normandie. "Trench-line" (2017) over de loopgraven van de eerste Wereld-oorlog in

België en Frankrijk. "Charbon/Kohle" (2018) over het industriële steenkool erfgoed in Noord-Europa. "Innergrenze" (2019), het voormalige "ijzeren gordijn" tussen West- en Oost Duitsland.

"L'imaginot (2023) De franse verdedigingslijnes in het noorden van

Frankrijk en "Limes" (2024) De Neder-Germaanse verdedigingslinie van het Romeinse rijk die dwars door Nederland loopt. "Westwall" en "U boat" zijn in de maak.

Maar... de corona periode gooide roet in het eten.

Ik heb in mijn hele leven nog nooit echt iets qua ziekte of gebrek gemankeerd, maar ik word al in maart 2020 getroffen door het "Covid 19 Virus." Door het oog van de naald en na maanden thuis lijk ik weer opgeknapt. Ik ga onder druk weer aan het werk, maar de effecten van het virus, het z.g.n. "Long-Covid" sluimeren door. In het voorjaar van 2021 is het, in combinatie met overbelasting en stress op mijn werk bij het Stadsdepot, definitief mis. Het word ook wel een vermoeidheid ziekte genoemd en heeft invloed op veel lichaamsfuncties. Het is een tijd van héél véél slapen, maar ook ... bezinning.

Mijn altijd positieve levenshouding en tomeloze energie hebben een enorme knauw gekregen. Dit keer werkte ik misschien wel aan het belangrijkste project van mijn leven. Mijn gezondheid. Voor Long Covid patiënten werden gelukkig speciale ergo therapieën ontwikkeld waar ik gebruik van kon maken. Tergend langzaam, maar stap voor stap kwam mijn energie terug en kon ik mijzelf weer langer en meer belasten. De zoveelste "zwarte periode" waarvan ik door wilskracht mijzelf overtuigde dat ik ook dit te boven zou komen!

Terugkijkend op mijn veelzijdigheid, creativiteit en reis-avonturen begint het thema "Time-line" of "levenslijn" steeds meer de rode draad in mijn werk te vormen. Ik houd vanaf 1984 al mijn belevenissen bij in "logboeken" en ik heb inmiddels een imposant beeld-archief, waar ik (ook voor derden) regelmatig uit put.

Ook maak ik al sinds 1985 mijn "Ka-art". Eerst fysieke en later digitale wenskaarten, waarin ik 2x per jaar visueel vertel over mijn actuele gebeurtenissen. (Inmiddels bij kaart no: 82)

Vandaag de dag heeft het digitale voor "D-Jør" nog maar weinig geheimen. Ik werk daardoor als fotograaf steeds meer achter een beeldscherm en nu eerder als een digitale (portret) schilder. Het stelt

mij in staat om mijn vele interesses, vaardigheden, creativiteit en invloeden te combineren om mijn "Art-time-line" te vervolmaken. Mijn werk, het lesgeven en art projecten gaan onverminderd door.

2023 is het jaar waarin A.i. (Artificial intelligence) tot wasdom komt en ik omarm dit meteen. Het resulteert in 2024 in 3 foto art boeken: "Female Icon's". Maar dat is ook het jaar waarin ik moet herstellen van een hartinfarct, ditmaal met blijvende gevolgen voor mijn gestel.

Ik publiceer deze ervaring in het boekje "Ik ben er nog". Toch weet ik me opnieuw te herpakken! Sinds zomer 2024 ben ik 2x per week in de sportschool te vinden. In 2025 moet ik helaas mijn hond "Maatje" laten inslapen.

Wat maakt, dat wat hij maakt, tot hem maakt?

Met de combinatie van mijn logboeken en fotoarchief, maak ik nu met terugwerkende kracht (online) fotoboeken, waarin ik zoveel mogelijk "visueel" wil vertellen over mijn bewogen leven, ontmoetingen en gebeurtenissen. Zo worden mijn eerdere (analoge) reportages, reizen en avonturen toegankelijk voor een (nog) breder publiek. Zal dit levensproject ooit eindigen als mijn "Gesamtkunstwerk"? Het maakt me na 4 decennia tot een uiterst veelzijdig fotograaf, vakgedreven docent en interessant (levens) kunstenaar.

"Gesamtkunstwerk: 1. Creatief kunstwerk waarin geprobeerd is vele kunstvormen, inclusief de beeldende kunst, kunstnijverheid en uitvoerende kunst samen te voegen tot één geheel. 2. Een ideaal samenspel van alle kunsten van een kunstenaar. 3. Kunstwerk waarin verschillende kunstdisciplines samenkomen.